

Bruksela, 26 listopada 2018 r.
(OR. en)

14554/18

DEVGEN 221
COHAFA 105
ACP 122
RELEX 992
SUSTDEV 17
ALIM 13
AGRI 576
FAO 50
SAN 418

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady
Data: 26 listopada 2018 r.
Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 14283/18

Dotyczy: Poprawa światowego bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego
– Konkluzje Rady (26 listopada 2018 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie poprawy światowego bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego przyjęte przez Radę na jej 3654. posiedzeniu, które odbyło się 26 listopada 2018 r.

Poprawa światowego bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego**Konkluzje Rady**

1. Uznając, że brak bezpieczeństwa żywnościowego w aspekcie ilościowym i jakościowym stanowią główne światowe wyzwania w walce z ubóstwem i rosnącymi nierównościami, Rada przypomina o zdecydowanym zobowiązaniu UE i jej państw członkowskich do wyeliminowania głodu i wszystkich form niedożywienia, zgodnie z nowym Europejskim konsensusem w sprawie rozwoju, Konsensusem europejskim w sprawie pomocy humanitarnej, Agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i egzekwowaniem prawa do pożywienia.
2. W tym kontekście Rada przypomina swoje wcześniejsze odnośne konkluzje¹ i z zadowoleniem przyjmuje trzecie sprawozdanie dwuletnie w sprawie wdrażania zobowiązań unijnej polityki bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego oraz trzecie sprawozdanie z postępów w realizacji planu działania Komisji na rzecz żywienia.
3. Rada z zadowoleniem przyjmuje prace Komisji w zakresie realizacji zobowiązań UE dotyczących żywienia, a także jej wysiłki na rzecz mobilizacji wszystkich odpowiednich sektorów w zakresie wspierania programu żywieniowego na arenie międzynarodowej i na poziomie krajów partnerskich. W szczególności Rada z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w zakresie realizacji unijnego zobowiązania finansowego dotyczącego zainwestowania 3,5 mld EUR w żywność między 2014 r. a 2020 r., przy czym ponad 2,49 mld EUR zostało już przeznaczonych na programy żywieniowe w latach 2014–2017.
4. Rada z zadowoleniem przyjmuje wspólne prace UE i jej państw członkowskich, pokazujące ich oddziaływanie na kształtowanie i realizację światowego programu na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego. UE i jej państwa członkowskie wspólnie wsparły kraje partnerskie oraz lokalne, krajowe i regionalne zainteresowane podmioty w budowaniu odpornych źródeł utrzymania, wzmacnianiu lokalnych systemów żywnościowych w obszarach dotkniętych brakiem żywności oraz osiągnięciu lepszych wyników żywnościowych. Działania te mają kluczowe znaczenie nie tylko dla osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju nr 2, ale również dla realizacji całej Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. W tym względzie Rada uznaje znaczenie Dekady Działań ONZ w zakresie Żywności (2016–2025).

---

¹ Konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego (10392/16); Konkluzje Rady w sprawie drugiego sprawozdania z postępów w realizacji planu działania na rzecz żywienia (10679/17).

5. Uznając, że niektóre kraje nadal dokonują istotnych postępów w zakresie zaradzenia brakowi bezpieczeństwa żywnościowego w aspekcie ilościowym i jakościowym oraz chronicznemu niedożywieniu dzieci, Rada jest jednak głęboko zaniepokojona faktem, że po dziesięcioleciach spadku głód na świecie od trzech lat rośnie, a liczba osób cierpiących z głodu i niedożywienia wynosi obecnie 821 mln. Szacuje się przy tym, że 151 mln (czyli 22 %) dzieci poniżej piątego roku życia nadal cierpi na zahamowanie wzrostu. W 2017 r. 124 mln osób w 51 krajach borykało się z kryzysowymi poziomami skrajnego niedoboru żywności, które wymagają pilnych działań; jest to wzrost o 11% w porównaniu z rokiem 2016.
6. Uznając, że na całym świecie jedna na trzy osoby cierpi z powodu niedożywienia, Rada uznaje potrzebę wspierania przechodzenia na zrównoważone systemy rolno-spożywcze, które będą stały na straży zdrowia ludności. Wraz z rosnącym oddziaływaniem zmiany klimatu i konfliktów zbrojnych, jak również rosnącą presją na ziemię i zasoby naturalne, zdolność systemów rolno-spożywczych do zrównoważonego przyczyniania się do bezpiecznej, zdrowej i odżywczej diety rosnących populacji będzie stała wobec znacznych wyzwań. Aglomeracje miejskie stają się coraz bardziej wrażliwe, przy czym najwyższy na świecie wzrost w aglomeracjach miejskich w Afryce jest częściowo napędzany ubóstwem obszarów wiejskich. Odnowienie impetu i mobilizacja społeczności międzynarodowej będą miały kluczowe znaczenie dla wyeliminowania do 2030 r. (SDG2) głodu i niedożywienia we wszystkich jego postaciach.
7. Rada odnotowuje niepokojące światowe trendy żywieniowe, a w tym kontekście pogłębiający się problem nadwagi i otyłości, które wyrażają się w 672 mln osób otyłych i 1,3 mld osób z nadwagą. W wielu krajach, w których występują niedobory żywności, nadwaga i otyłość występują wspólnie z niedożywieniem oraz innymi formami nieprawidłowego odżywiania. W związku z tym Rada zachęca Komisję i państwa członkowskie, by wspierały systemy żywnościowe zapewniające wszystkim trwałe bezpieczeństwo żywnościowe i żywieniowe, w tym poprzez udział w przygotowaniu dobrowolnych wytycznych w zakresie systemów żywieniowych i odżywiania prowadzonym przez Komitet ds. Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego (CFS)

8. Uznając wyniki w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego osiągnięte przez UE i jej państwa członkowskie, Rada popiera zalecenia i wnioski obu sprawozdań, w szczególności:

- a. Intensyfikowanie wspólnego działania UE i państw członkowskich na rzecz zwalczania poważnego oddziaływania zmiany klimatu na rolnictwo i podaż żywności na świecie.** UE i jej państwa członkowskie mają w bardziej proaktywny sposób pracować nad wdrożeniem porozumienia paryskiego i promocją rolnictwa reagującego na klimat, uznając ważną rolę praktyk rolniczych w dostosowywaniu się do zmiany klimatu i jej łagodzeniu, jak przewidziano zgodnie z inicjatywą koroniwijskiej współpracy na rzecz rolnictwa i uwypuklono w innych odpowiednich zobowiązaniach dotyczących wspierania krajów rozwijających się w realizacji ich ustalonych na poziomie krajowym wkładów. Rada ponadto podkreśla konieczność ochrony różnorodności biologicznej i ekosystemów, a także zwalczania degradacji gleby i pustyńnienia.
- b. Uznanie kluczowej roli, jaką w całym łańcuchu wartości produktów rolno-spożywczych odgrywają kobiety, w zarządzaniu zasobami naturalnymi oraz w zapewnianiu bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego.** Rada wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia, by należytą uwagę zwrócić na rozwój łańcuchów wartości uwzględniających aspekt płci, zgodnie z dorobkiem prawnym UE, w tym Unijnym planem działania w sprawie równości płci (GAP II). Należy poprawić sprawozdawczość uwzględniającą aspekt płci, aby w lepszym stopniu odzwierciedlać wkład kobiet oraz lepiej mierzyć wysiłki na rzecz dotarcia do kobiet, stworzenia dla nich korzyści i wzmocnienia ich roli. Rada podkreśla znaczenie prac podejmowanych na wszystkich etapach cyklu życia dla realizacji zobowiązań UE w zakresie żywienia. Rada uznaje ponadto, że zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu rozwój wymaga, by wszystkimi formami niedożywienia i nierówności płci, w tym szczególną podatnością kobiet i dziewcząt na zagrożenia w czasach kryzysów i sytuacji nadzwyczajnych, zajmować się jednocześnie, aby zapewnić całościową skuteczność inwestycji. W tym kontekście ważne jest utrzymanie wysiłków mających na celu wzmocnienie mechanizmów ochrony socjalnej w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego.

- c. **Wzmocnienie współpracy między UE i jej państwami członkowskimi w zakresie odporności na zmianę klimatu, zrównowżenia i rozwoju inteligentnych innowacji w rolnictwie na rzecz trwałej przemiany obszarów wiejskich, w oparciu o zobowiązania podjęte na szczycie „Jedna Planeta”.** Szczególną uwagę należy zwrócić na poprawę krajowych i regionalnych badań i innowacji w zakresie rolnictwa i promowanie wielostronnych partnerstw na rzecz wzmocnionego i długoterminowego oddziaływania, takich jak program Inteligentnych innowacji prorozwojowych opartych na badaniach w dziedzinie rolnictwa (DeSIRA).
- d. **Kontynuowanie wspólnych wysiłków na rzecz budowania strategicznego podejścia do kryzysów żywnościowych, w ramach związku między kwestiami humanitarnymi, rozwojem i pokojem,** ponieważ niemożność ograniczenia głodu na świecie jest ściśle powiązana ze wzrostem konfliktów i przemocy w niektórych częściach świata. UE i jej państwa członkowskie zachęca się do zwiększenia wsparcia dla Globalnej Sieci na rzecz Przeciwdziałania Kryzysom Żywnościowym z myślą o wzmocnieniu wspólnej analizy i skoordynowanych reakcji oraz o odnowieniu ich zobowiązania wobec poszczególnych agencji ONZ, w tym Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), Międzynarodowego Funduszu Rozwoju Rolnictwa (IFAD) oraz Światowego Programu Żywnościowego (WFP). Ponadto, aby lepiej zapobiegać klęskom głodu i zająć się strukturalnymi przyczynami braku bezpieczeństwa żywnościowego w aspekcie ilościowym i jakościowym, UE i jej państwa członkowskie muszą wzmocnić odporność najsłabszych krajów zgodnie z globalną strategią UE. Rada podkreśla ponadto potrzebę uznania zależności między konfliktami zbrojnymi, brakiem bezpieczeństwa żywnościowego oraz zagrożeniem klęską głodu; podkreśla również potrzebę zobowiązania się UE i jej państw członkowskich do wzmocnienia realizacji rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2417. Rada odnotowuje także konieczność promowania spójnych i dobrze skoordynowanych polityk i programów humanitarnych i rozwojowych służących uporaniu się z brakiem bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywieniem, aby chronić życie i budować odporność.

e. **Wzmocnienie powiązań między drobnymi producentami rolnymi i małymi i średnimi przedsiębiorstwami oraz inwestowanie szczególnie w tworzenie miejsc pracy na obszarach wiejskich**, zwłaszcza dla młodych ludzi i dla kobiet, aby promować sprzyjający włączeniu społecznemu i trwały wzrost w łańcuchach wartości w rolnictwie, zważywszy na znaczenie promowania regionalnego handlu produktami rolnymi w zakresie ograniczania skrajnego ubóstwa. W tym względzie Rada podkreśla znaczenie inicjatywy Komisji w zakresie nowego Sojuszu Afryka–Europa na rzecz zrównoważonych inwestycji i tworzenia miejsc pracy oraz rozwoju partnerstw poprzez Plan inwestycji zewnętrznych i fundusz powierniczy dla Afryki, w tym na rzecz rozwoju sektora rolnego, z uwzględnieniem zobowiązania UE i jej państw członkowskich do zajęcia się pierwotnymi przyczynami nieuregulowanej migracji i przymusowych wysiedleń. Takie partnerstwa powinny być dostosowywane do konkretnych potrzeb drobnych producentów rolnych i MŚP, kierować się zasadami odpowiedzialnego inwestowania w rolnictwo i systemy żywnościowe, a także dalej wdrażać w kontekście krajowego bezpieczeństwa żywnościowego dobrowolne wytyczne w zakresie odpowiedzialnego zarządzania własnością gruntów, łowisk i lasów zatwierdzone przez CFS. Rada oczekuje ponadto zaleceń powołanej przez Komisję grupy zadaniowej ds. obszarów wiejskich w Afryce dotyczących wzmacniania naszego partnerstwa w zakresie żywności i rolnictwa.

9. Rada odnotowuje, że w krajach objętych priorytetem Komisji w zakresie żywienia do 2025 r. uda się zapobiec zahamowaniu wzrostu u 4,7 mln dzieci. Jest to ponad dwa razy więcej niż ubiegłoroczne dane wynoszące 2 mln, i stanowi godny pochwały postęp we wspieraniu krajów partnerskich w osiągnięciu celu dotyczącego ograniczenia zahamowania wzrostu o przynajmniej 7 mln do roku 2025. Jednakże Rada jest szczególnie zaniepokojona, że obecne tempo zmniejszania liczby przypadków zahamowania wzrostu będzie wciąż niewystarczające, by osiągnąć cele zmniejszenia liczby przypadków zahamowania wzrostu na świecie do roku 2025², utrudniając tym samym osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju. W tym kontekście Rada zwraca się do Komisji, by wspólnie znacznie zwiększyła wysiłki na rzecz zwalczania niewłaściwego żywienia we wszystkich jego formach (zahamowanie wzrostu, wyniszczenie, niedobór mikrośkładników oraz nadwaga).

---

² Pierwszym z celów Światowego Zgromadzenia Zdrowia jest zmniejszenie w skali światowej o 40% liczby dzieci w wieku poniżej pięciu lat cierpiących na zahamowanie wzrostu. Oznacza to zmniejszenie w skali światowej o około 70 mln liczby dzieci cierpiących na zahamowanie wzrostu (ze 171 mln w 2010 r. do ok. 103 mln w 2025 r.).

10. Rada zachęca Komisję, by dalej odgrywała na poziomie światowym swoją aktywną rolę w utrzymaniu bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego, jako priorytetu unijnej agendy w zakresie współpracy rozwojowej. Rada podkreśla, że UE i jej państwa członkowskie mogą wspólnie przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego dzięki podejściu wielosektorowemu i wielostronnemu, które będzie łączyło aspekt żywienia w poszczególnych sektorach, takich jak, między innymi, rolnictwo, ochrona socjalna, zdrowie, edukacja, dostawy wody, warunki sanitarne i higiena. UE i jej państwa członkowskie muszą zatem nadal pracować wspólnie, w tym poprzez dalsze propagowanie wspólnego programowania i wspólne ramy wyników na poziomie krajowym, a także z partnerami, by poprawić spójność i skuteczność współpracy rozwojowej. W tym celu Rada zachęca również kraje partnerskie, by w ścisłym porozumieniu ze wszystkimi najważniejszymi zainteresowanymi podmiotami opracowywały i wdrażały krajowe strategie na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego.
11. W świetle utrzymujących się i pojawiających się globalnych wyzwań Rada zachęca Komisję, by zaproponowała przegląd ram politycznych z 2010 r. dotyczących bezpieczeństwa żywnościowego oraz ram politycznych z 2013 r. dotyczących żywienia, przestrzegając swoich zobowiązań w zakresie żywienia i wdrażając całościowe podejście UE.
12. Bez uszczerbku dla trwających negocjacji w sprawie wieloletnich ram finansowych Rada podkreśla znaczenie zapewnienia przez Komisję, państwa członkowskie i społeczność międzynarodową przydziału wystarczających zasobów pozwalających na skuteczne rozwiązanie kwestii bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego, aby zrealizować SDG2, a tym samym odwrócić obecny negatywny trend.
13. Rada zwraca się do Komisji i państw członkowskich, by w kolejnym sprawozdaniu dwuletnim w sprawie wdrażania zobowiązań unijnej polityki bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego przedstawiły szczegółowe sprawozdanie na temat działań podejmowanych w następstwie niniejszych konkluzji Rady.